

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2015. január 18.
Évközi 2. vasárnap

Az előfutár

Keresztelő Szent János alakjával az adventi időszakban többször találkozunk. A Megváltó előfutáraként, előhírnökeként szerepelt, aki az ószövetségi idők utolsó prófétájaként azt a küldetést kapta Istentől, hogy előkészítse a népet a Messiás jövetelére.

A mai vasárnapon szintén róla, és Jézusról szóló tanúságtételéről olvasunk az evangéliumban. Érdeemes áttekintőnk az életét, amely annak kezdetétől befejezéséig Krisztusra mutató élet volt. Szent Lukács evangéliuma Keresztelő János születésének hírüladásával kezdődik. A jeruzsálemi templomban szolgálatot teljesítő Zakariásnak megjelenik Isten angyala, aki azt a hírt hozza, hogy hamarosan gyermeke fog születni. Mivel feleségével, Erzsébettel együtt mindketten idősek már és nem számíthatnak arra, hogy gyermekük lesz, Zakariás nem hisz az angyalnak. Hitetlensége miatt megnémul, s csak a gyermek, János születésekor tud újra megszólalni, beszélni. Már ekkor különleges jelek ve-

szik körül Jánost.

Szűz Mária Erzsébetnél tett látogatása alkalmával nem csupán a gyermeket váró két asszony találkozik, hanem a születendő gyermekek is. Erzsébet méhében megmozdulva, ujjongva köszönti János az érkező Messiást, Jézust. Mintegy harminc esztendő telik el, amikor János megkezdí működését a bűnbánat hirdetésével és a kereszttel. Amikor Jézus jön hozzá megkeresztelkedni a Jordán folyóhoz, akkor János így tanúskodik róla: „Láttam, hogy az égből, mint egy galamb, leszáll rá a Lélek, és rajta marad. Én láttam, és ta-

núskodom arról, hogy ő az Isten Fia!” (Jn 1,32-34).

Valamivel később, amikor már Jézus is keresztelni kezdett, (vö. Jn 3,22) az a kérdés merült fel az emberekben, hogy ki lehet a nagyobb: János vagy Jézus? János személyével kapcsolatban félreértés alakulhatott ki, mert szigorú életmódja miatt egyesek azt gondolhatták róla, hogy ő lehet a Messiás. Ekkor jelenti ki Keresztelő János a következőket Jézusra vonatkozóan: „**Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbednem**” (Jn 3,30). Érdeemes megemlítenünk azt is, hogy János az ő vértanúságával is

Tanúságtétel

A hogyan Keresztelő János egész élete Krisztusra mutatott, ugyanúgy minden kereszténynek is ez a hivatása. Félretéve a gőgöt és az önös érdekeket kell az életünknek Jézusra mutatni.

Az alázat és szolgálatkészség elengedhetetlen. Krisztusra mutatni annyit jelent, mint tanúságot tenni az Úrról. Tanúságtétel nélkül nincs igaz hit, nincs élő hit. A tanúságtétel nélküli vallásosságból a hit lényeges eleme hiányzik, mégpedig a megosztás, a továbbadás. Ha a hit valóban olyan érték, amely meghatározza az életemet, akkor természetesen tartom, hogy ezt az értéket, ezt a kincset másokkal is meg akarom osztani. A Krisztussal való személyes találkozásból születik meg a hit

Hiszem, hogy Isten Fia vagy

Uram, Jézus Krisztus! Szívem mélyén visszhangzik a mennyei Atya tanúságtétele rólad, hogy te az ő Fia, Isten Fia vagy.

Hittel fogadom el ezt az isteni kinyilatkoztatást és hittel vallom, hogy te vagy az Isten Fia, aki magad is kísértést szenvedtél és vállaltad a kereszthalált a mi üdvösségünkért. Egész életedben, cselekedeteidben, szenvedésedben, haláldobban és dicsőséges feltámadásodban is megmutatkozt, hogy Isten Fia vagy.

Segíts engem, hogy hozzád hasonlóan egész életemben engedelmesen teljesítem az Atya akaratát! Segíts, hogy hozzád vezessem azokat, akik az igazságot keresik és az örök életre vágyakoznak.

Évközi 2. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Évközi 3. vasárnap
1Sám 3,3b-10.19 1Kor 6,13-15.17-20 Jn 1,35-42	Zsid 5,1-10 Mk 2,18-22	Zsid 6,10-20 Mk 2,23-28	Zsid 7,1-3. 15-17 Mk 3,1-6	Zsid 7,25-8,6 Mk 3,7-12	Zsid 8,6-13 Mk 3,13-19	Zsid 9,2-3.11-14 Mk 3,20-21	Jón 3,1-5.10 1Kor 7,29-31 Mk 1,14-20